

عنوان مقاله:

بررسی خصوصیات استخوان درشت نی و pH دستگاه گوارش جوجه های گوشتی تغذیه شده با مکمل های آنتی بیوتیک، اسید آلی، پروبیوتیک و پری بیوتیک

محل انتشار:

مجله تحقیقات دام و طیور، دوره 3، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مصیب شلایی
سیدمحمد حسینی

خلاصه مقاله:

این مطالعه به منظور بررسی و مقایسه اثر استفاده از آنتی بیوتیک، اسید آلی، پروبیوتیک و پری بیوتیک بر اسیدیته قسمت های مختلف دستگاه گوارش و خصوصیات استخوان درشت نی جوجه های گوشتی در قالب طرح کاملاً تصادفی با 160 قطعه جوجه گوشتی نر سویه تجاری راس- 308 با 5 تیمار، 4 تکرار و 8 قطعه جوجه گوشتی در هر تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: 1- تیمار شاهد (بدون افزودنی)، 2- جیره پایه + 150 گرم در تن آنتی بیوتیک (اکسی تتراسایکلین)، 3- جیره پایه + 3 کیلوگرم در تن مکمل اسید آلی (ارگاسید)، 4- جیره پایه + 150 گرم در تن پروبیوتیک (پروتکسین) و 5- جیره پایه + 2 کیلوگرم در تن پری بیوتیک (مانان الیگوساکارید). نتایج نشان داد pH دئودنوم، ژژنوم و ایلئوم در اثر استفاده از مکمل اسید آلی به طور معنی داری کاهش یافت ($P < 0.05$). همچنین مکمل پروبیوتیکی باعث کاهش معنی دار pH دئودنوم و ژژنوم شد ($P < 0.05$). درصد کلسیم استخوان درشت نی در اثر استفاده از مکمل اسید آلی و پری بیوتیک افزایش معنی داری پیدا کرد ($P < 0.05$). درصد منیزیم استخوان درشت نی نیز با استفاده از مکمل اسید آلی افزایش معنی داری پیدا کرد ($P < 0.05$). استفاده از مکمل اسید آلی باعث افزایش معنی دار ضخامت استخوان درشت نی شد ($P < 0.05$). استحکام و مقاومت استخوان درشت نی در برابر ضربه، اگرچه تحت تاثیر مکمل های اسید آلی، پروبیوتیک و پری بیوتیک بهبود پیدا کرد ولی معنی دار نبود. نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد استفاده از مکمل اسید آلی سبب افزایش سطح عناصر استخوان درشت نی جوجه های گوشتی گردید.

کلمات کلیدی:

جوجه های گوشتی، مقاومت استخوان درشت نی، مواد معدنی استخوان درشت نی، pH دستگاه گوارش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/896826>

